

tægt paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er det tænkeligt, naar man kommer i Forbindelse med Tyskland og dets Fabrikker paa den ene Side og paa den anden Side med Sverige-Norge med deres Fabrikker, at Anlægget da ikke alene vil kunne forrente sig men ogsaa give et Overskud. Af Hensyn dertil tror jeg, vi ikke paa nogen Maade bør udsætte denne Sag. Jeg kan være enig i de Udtalelser, der fremkom om det mere hensigtsmæssige i at faa Forbindelsen over Rødby. Jeg har selv mange Gange tidligere talt om den her i Tinget, men den har mødt stor Modstand. Jeg erindrer endnu, at for mange Aar siden — jeg tror, det var under Forhandlingerne om Gedser-Banens Anlæg — betroede Minister Fønnesbech os, at det mødte afgjort Modstand fra Preussens Side, idet der var en indre Jalousi mellem Berlin og Hamborg, og Preussen vilde ikke tillade, at Trafikken fra Skandinavien kom til at gaa uden om Berlin. Saa længe Trafikken ikke er indarbejdet for Berlin, faa vi vist ingen Forbindelse over Rødby. Naar denne Forbindelse kunde faas, vilde det ellers for mig være det samme, om det blev denne eller den her foreslaaede. Min Valgkreds har lige stor Fordel af dem begge. Men vi maa huske paa, at Gedserbanen aldrig var bleven anlagt, hvis man ikke havde haft denne Forbindelse for Øje. Banen ned i den Snip af Syd-Falster, som jo kun er et Sogn bredt, blev anlagt udelukkende med det for Øje, at vi skulde have Forbindelse med Tyskland, og naar vi faa Dampfærgeforbindelse der, tror jeg, Trafikken vil stige i overordentlig Grad. Jeg vil advare mod at udsætte dette Spørgsmaal, som min ærede Kollega, det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) lod til at ville anbefale for at prøve, om vi ikke kunde faa Forbindelsen over Rødby. Naar man udsætter noget saadant, skyder man det tit fra sig i en uoverskuelig Fremtid. Jeg husker, da vi behandlede Loven om Dampfærgeforbindelsen mellem Masnedø og Falster — jeg var bleven valgt af Finansudvalget til Ordfører for denne Sag og skulde skrive Betænkningen — saa var der en af de mest fremragende af mine Partifæller, der sagde: Skulle vi ikke opsætte denne Sag; nu er der jo projekteret en fast Bro mellem Falster og Masnedø. Men jeg modsatte mig denne Plan alt det, jeg kunde, og fik heldigvis Berg til at holde med mig og fik derved gennemført denne Forbindelse, som Staten nu har haft godt af i mange Aar. Broen, mente jeg den Gang, kunde jo altid komme,

naar der først var en saadan Trafik, at den kunde betale sig. Jeg tror ikke, det vilde have været klogt, om man da havde anlagt den, men havde vi skuddt Dampfærgeforbindelsen ud, havde vi maattet vente al den Tid, og saa havde Staten ikke tjent den halve Million, den nu har taget ind paa Banen. Saa havde vi maaske heller ikke nu kunnet faa en Dampfærgeforbindelse. Man skal være varsom med at udskyde en Sag, naar den er god, og man kan se, at den vil betale sig. Jeg har været med til at udskyde en anden Bane, men der er intet, jeg har fortrudt saa bittert. Det var en lille Stikbane mellem Maribo og Banholm. Baade den daværende Repræsentant for Nabokredsen (Kristen Pedersen) og jeg vare meget bestemte Modstandere af den. Men saa viser det sig, at der næsten ingen Bane er, der betaler sig bedre end denne Stump Bane. Hvis vi udsætte Sagen, taber man i Konkurrencen med Sverige, der har Forbindelsen Trelleborg—Sassnitz, hvad der allerede er gjort opmærksom paa. Denne Route vil tage hele Trafikken. Der kommer ogsaa nok en Dampfærge der, selv om det vil blive noget vanskeligere der. Derimod tror jeg ikke, det vil være saa vanskeligt at lade en Dampfærge gaa over Østersøen nede ved Gedser. Vi se jo, hvor roligt Færgen gaar selv i det haardeste Vejr over Store Bælt, og jeg kan ikke tro, at Østersøen er stort værre end Store Bælt. Jeg vil derfor anbefale paa det bedste, at man fremmer dette Lovforslag hurtigst muligt.

A. Nielsen: Man kan ikke andet end paaskønne den reserverede Holdning, som den første ærede Taler indtog over for det foreliggende Lovforslag. Men naar han omtalte, at der var Anledning til at overveje, om det ikke var bedre at gaa over til Femern i Stedet for fra Gedser til Warnemünde, og samtidig lod forstaa, at det ene ikke udelukkede det andet, saa man for den Sags Skyld gerne kunde slutte sig til det foreliggende Forslag, saa turde han dog se lidt for sangvinsk paa Forholdene. Jeg tror ikke, det var heldigt, om man lullede sig ind i den Forestilling, at man, naar man først afholdt disse betydelige Udgifter ved Gedser—Warnemünde, saa siden skulde skride til noget tilsvarende mellem Lolland og Femern. Hvis virkelig den sidste Route er at foretrække for den, vi nu forhandle om, turde det dog være rigtigt at overveje, inden vi skride til Gennemførelsen af det foreliggende Lov-